

Ter nagedachtenis van Muhammad Anwar *shahied*

Speech in de Lahore Ahmadiyya Centre, Wembley, 3 april 2016

Door Zahid Aziz

Door Reza Ghafoerkhan vertaald en gepresenteerd op een speciale bijeenkomst over de
Lahore Ahmadiyya Beweging op 17 april 2016
in het centrum van Stichting Ahmadiyya Isha'at-i-Islam in Den Haag

Muhammad Anwar *shahied*

Onze Djamaat heeft vorig jaar besloten dat de zondagse bijeenkomst in april vernoemd moeten worden naar wijlen onze Imam, de heer Muhammad Anwar, die op 9 april 1986 als martelaar overleed tijdens een bezoek aan het land Guyana om een internationale conventie van onze Djamaat bij te wonen. Ik begin met het reciteren van de volgende verzen van de Heilige Koran:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ ۗ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٦﴾
وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ ۗ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٧﴾
وَلَنَبَلِّغَنَّكُمْ أَشْيَاءَ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ۗ
وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٨﴾
الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٩﴾
أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٦٠﴾

“O jullie die geloven, zoek bijstand door geduld en gebed; waarlijk is Allah met de geduldigen. En spreek niet over degenen die gedood zijn langs op de weg van Allah als waren zij dood. Nee, (zij zijn) in leven, maar jullie beseffen (het) niet. En Wij zullen jullie waarlijk beproeven met iets van vrees en

honger en verlies van bezittingen en levens en vruchten. En geef goed nieuws aan de geduldigen. Die, wanneer een tegenslag hen overvalt, zeggen: Waarlijk behoren wij aan Allah, en tot Hem zullen wij terugkeren."- 2:153-156

Men zegt de zin: "Waarlijk behoren wij aan Allah, en tot Hem zullen wij terugkeren", wanneer iemand is overleden. Maar in de Koran wordt het speciaal gebruikt voor elk soort van lijden op de weg van Allah. Iedereen heeft wel te maken met deze verschillende soorten van leed en in al deze gevallen is het een droevige ervaring. Maar personen die uit eigen keuze zich inspinnen op de weg van Allah ervaren meer verlies dan anderen. Toen de moslims vervolgd werden in Mekka konden ze ervoor gekozen hebben om hun geloof te verlaten. Of toen zij naar Medinah waren gevlucht konden ze geweigerd hebben zichzelf te verdedigen en zich aan de Qoeraish over te geven. Door vast te houden aan de islam in Mekka, en door te accepteren om te strijden om hun godsdienstvrijheid te behouden in Madinah, betraden zij het pad dat leidt tot het lijden van verlies. De koran vermeldt dat hun ongelovige familieleden over hen zeiden:

لَوْ كُنُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا

"Als zij bij ons waren, zouden ze niet gestorven zijn, of zouden ze niet gedood zijn." – 3:156

Hun tegenstanders hadden niets tegen hen persoonlijk. Niemand haatte de profeet Mohammed of hazrat Aboe Bakr persoonlijk. Zij waren tegen hun geloofsopvattingen en godsdienst. Door hen proberen te doden probeerden zij de islam te doden. Daarom zegt de Koran, zoals hierboven aangehaald: "En spreek niet over degenen die gedood zijn langs op de weg van Allah als waren zij dood. Nee, (zij zijn) in leven, maar jullie beseffen (het) niet." Zij kunnen niet 'dood' genoemd worden, omdat de godsdienst die ze verdedigden nog steeds in leven was.

De Koran zegt ook:

لِيَأْتِيَهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾

"O, gij die gelooft, vervul uw plichten tegenover Allah zoals het behoort te worden vervuld en sterft niet behalve als moslims." - 3: 102

Hoe kunnen we bevolen worden om niet te sterven terwijl sterven niet in onze macht ligt? De betekenis hiervan is, dat wanneer de dood tot ons komt, waarvan we niet weten wanneer dat is, dan treft die ons aan in een staat van gehoorzaamheid aan Allah. Als Allah een persoon doet sterven terwijl die persoon werkt op de weg van Allah, dan is het een oordeel van Allah over de hoge geestelijke rang van die persoon, wat dan voor de hele wereld zichtbaar is. De Heilige Profeet Mohammed heeft gezegd:

من قتل في سبيل الله فهو شهيد
ومن مات في سبيل الله فهو شهيد
ومن مات في الطاعون فهو شهيد
ومن مات في البطن فهو

"Wie gedood is op de weg van Allah is een martelaar. Hij die een natuurlijke dood is gestorven op de weg van Allah is een martelaar. Hij die sterft aan de pest (op de weg van Allah) is een martelaar. Hij die sterft aan cholera (op de weg van Allah) is een martelaar." (1)

Het woord voor 'martelaar' in het Arabisch is *shaheed*, wat een 'getuige' betekent. Iemand die zijn leven wijdt aan de zaak van de islam, dusdanig zelfs dat hij op het moment van zijn dood, op welke manier dat ook, werkt voor dat doel, is zelf een getuige en een bewijs dat de islam een ware godsdienst is.

Wat betreft iemand die een natuurlijke dood sterft, of door een of andere ziekte, in een periode van zijn leven dat hij bezig was de islam te dienen, van zo iemand kan men zeggen dat hij stierf in een deel van zijn leven toen hij in zich bevond in een staat van onderwerping aan Allah. Maar wat betreft iemand die vermoord is door een vijand vanwege zijn toewijding aan de islam, hij bevond zich in een staat van onderwerping op het moment van zijn dood. Op dat moment, toen hij door de vijand werd gedood, vormde hij een obstakel voor de kwade plannen van de vijand en stond hij (op welke manier dan ook op dat moment) symbool voor dienstverlening aan de islam, waarvan de vijand wilde dat dat uit de weg geruimd diende te worden. Allah kent zo een persoon de hoogste spirituele rang toe in de volgende wereld.

Wanneer een persoon, met bovenstaande hadies in gedachte, opzettelijk de pest of de cholera oploopt en sterft, kan zo iemand dan een martelaar zijn? Klaarblijkelijk niet. Het moet gebeuren op een manier die hij zelf niet in de hand heeft. Op dezelfde wijze kan een persoon die zichzelf doodt, die op een knop drukt of een apparaat ontsteekt dat zijn dood veroorzaakt, geen martelaar zijn. En als het zijn bedoeling is om onschuldige mensen te doden via zijn eigen dood, dan sterft hij in een staat van grove ongehoorzaamheid aan Allah.

In vele hadies worden de *shahieds* ingedeeld bij de profeten, en hebben zelfs voorrang op de profeten in hoe snel zij het paradijs bereiken. Er werd eens aan de Heilige Profeet gevraagd: "Wie zal er het paradijs (*djannah*) zijn?" Hij antwoordde: "Het zullen de profeten zijn, de *shahieds*, kinderen die gestorven zijn (dit geldt voor alle mensen) en die levend begraven zijn." (2)

Er staat ook in de hadies dat de *shahieds* verschillende rangen zullen bekleden in het Hiernamaals, sommigen hoger dan anderen, afhankelijk van hun niveau van geloof en goede eigenschappen in het leven dat ze leidden vóórdat zij als martelaren stierven. (3)

Ook heeft de Heilige Profeet gezegd dat als iemand het verlangen heeft om een *shahied* te worden, dan is hij een *shahied* zelfs als hij thuis in zijn bed sterft. (4) Men mag aannemen dat zo een persoon een zeer rechtschapen leven leidde in zijn streven om een *shahied* worden. Hij is dus een *shahied* zelfs zonder dat hij door iemand gedood is.

De Heilige Profeet heeft uitgesloten dat iemand die een huichelaar is een *shahied* kan worden, zelfs door te strijden op de weg van Allah en gedood te worden. (5) Hetzelfde geldt voor iemand die strijdt voor een of ander werelds gewin, of om roem te verwerven, of om op te scheppen over zijn heldendaden, of voor zijn stam en land, en niet op de weg van Allah. (6) Als hij gedood wordt, is hij geen *shahied*.

"En degenen die op de weg van Allah vluchten en dan sneuvelen of sterven, Allah zal hen zeker een goede voorziening verlenen. En Allah is de Beste der Voorzieners. Hij zal hen zeker een plaats doen binnentreden die hen behaagt." - 22:58-59

Degenen die op Allah's weg vluchtten waren mensen die, omdat zij de islam in stand wilden houden, hun huizen verlieten waar ze vervolgd werden en elders naartoe gingen. Wanneer ze als gevolg hiervan mochten omkomen, belooft Allah hen een geestelijk voedsel in het Hiernamaals.

Vluchten of emigreren op de weg van Allah betekent ook naar andere landen gaan om de boodschap van de islam te verspreiden. Hazrat Mirza Ghulam Ahmad schreef in 1894 in een boek:

ومن ذهب إلى البلاد الإنكليزية خالصاً لله فهو أحد من الأصفياء ،
وإن تدركه الوفاة فهو من الشهداء .

اور جو شخص وعظ کے لئے انگریزی ملکوں کی طرف خالصاً اللہ جائے گا پس وہ برگزیدوں میں سے ہوگا
اور اگر اس کو موت آ جائے گی تو وہ شہیدوں میں سے ہوگا۔

"Hij die naar de westerse landen gaat puur voor de zaak van Allah om de islam te prediken, hij zal tot de rechtschapenen behoren, en als hij daar overlijdt, dan zal hij tot de martelaren (*shahied*) behoren." (8)

Wij kwamen niet naar het Westen "puur voor de zaak van Allah". Het was in de eerste plaats voor een betere opleiding en carrière. Maar onze missionarissen kwamen wel puur omwille van Allah, mensen zoals dr. Abdullah en de heer S.M. Tufail, die hier ook zijn gestorven. En zo ook de heer Muhammad Anwar, die nog verder naar het westen ging, van hier naar Guyana, en daar werd gedood.

De heer Muhammad Anwar was niet geboren in een Ahmadiyya Djamaat. Na zijn opleiding werd hij lid van het onderwijsdepartement van zijn provincie, toen bekend als de North-West Frontier Province van Pakistan. Uit eigen interesse las hij ook Ahmadiyya literatuur die hij gekregen had van sommige Ahmadi familieleden. Onder de indruk geraakt van deze literatuur en van het karakter van de Ahmadi's die hij kende werd hij lid van de Ahmadiyya Djamaat. Hierdoor ondervond hij veel weerstand van zijn nauwe familieleden. Hij vervolgde zijn studie terwijl hij ook werkte en werd uiteindelijk gepromoveerd tot hoofd van een middelbare overheidsschool. Tijdens de anti-Ahmadiyya rellen in Pakistan in 1974, leden hij en zijn vrouw veel verlies van huiselijke bezittingen die werden geplunderd en verbrand door de relschoppers.

In 1979 vroeg dr. Saeed Ahmad Khan sahib aan de heer Anwar om zijn leven te wijden aan de dienst van de islam en hij accepteerde dit. Aanvankelijk nam hij langdurig verlof van zijn werk. Na een missionaire training van een jaar in Lahore in 1980, kwam hij hier naar Londen als onze Imam samen met mevrouw Anwar in maart 1981. Nadat dit centrum in Wembley was gekocht, namen de heer en mevrouw Anwar hier hun intrek in 1982. Aan het einde van zijn langdurig verlof van zijn baan in Pakistan, nam hij ontslag om onze beweging te blijven dienen als onze Imam in het Verenigd Koninkrijk.

Hier zijn we er getuige van dat hij, door middel van de Lahore Ahmadiyya Beweging, zijn leven had gewijd aan de zaak van de islam. Hij droeg blijmoedig en zonder de minste klacht allerlei ontberingen bij de uitoefening van zijn missie. Dag in dag uit was hij bezig zich in te spannen op de weg van Allah en deed dit met de grootst mogelijke nederigheid. Wij herinneren ons nog hoe de naam van Allah en Zijn lof altijd op zijn lippen lag, en zijn gebeden waren oprecht, nederig en geladen met geestelijk leven. Hij was een diep vroom mens.

Vanuit zijn plichtsbesef ging de heer Muhammad Anwar in 1986 met andere Lahore Ahmadiyya afgevaardigden naar Georgetown, Guyana om onze conventie bij te wonen. Nadat deze conventie was afgelopen en een paar afgevaardigden uit het buitenland nog steeds aanwezig waren, werd hij vermoord door een huurmoordenaar, *inna lillahi wa inna ilaihi radji'oen*. De moordenaar dacht dat hij door deze verachtelijke en onmenselijke daad van het bloedvergieten van een volstrekt onschuldig en ongevaarlijk persoon de islam een dienst bewees. Dit gewelddadige extremisme, ongebruikelijk in die tijd in 1986, groeide en groeide daarna totdat het bijna de hele wereld overspoelde, waaronder de meeste van alle islamitische landen zelf.

Ik sluit af door te zeggen dat als je slachtoffers van onrecht negeert, omdat je die bepaalde groepering toevallig niet mag, of omdat je denkt dat ze klein en onbelangrijk zijn, dus wat maakt het uit of zij lijden of niet, of je probeert tot een concessie te komen, namelijk dat de onrechtplegers tot bedaren zullen worden gebracht als je ze een paar slachtoffers aanbiedt zodat ze niet achter jou aankomen, dan zul je op een dag merken dat ook jij een slachtoffer wordt.

Laten we bidden dat Allah de inspanningen, het dienstbetoon en de offers van Muhammad Anwar *shahied* moge accepteren, en hem zal verhogen tot de hoogste rangen in het leven hiernamaals. Moge Allah volharding schenken aan zijn beroofde nabestaanden en zijn weduwe en hen altijd beschermen. En moge Allah ons in staat stellen om hem als ons rolmodel en voorbeeld aan te nemen. *Amien*.